

Liste over vedlegg:

1. Barnekomiteens medlemmer
2. General Comments utarbeidet av Barnekomiteen
3. Organisasjoner som var representert på møtene med sivilsamfunnet 10. april 2013 og 27. mai 2013
4. Information on Thailand's internal process to become Party to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure
5. Iceland and experiences regarding the optional protocol to the Convention on the Rights of the Child on a Communication Procedure

Vedlegg 1

BARNEKOMITEENS MEDLEMMER

Per 1. mars 2013 er medlemmene av barnekomiteen de følgende:¹

1. Ms. Agnes Akosua Aidoo

Aidoo er fra Ghana.

Aidoo har bachelor i historie, engelsk og statsvitenskap og senere en mastergrad i historie og internasjonale relasjoner fra Canada (1966). Etter dette var hun stipendiat ved University of London ved School of Oriental and African Studies (1968–69), og tok deretter en doktorgrad i historie og sosialantropologi ved University of California i USA (1975). Aidoo har bred erfaring fra arbeid med kvinner og barns rettigheter, særlig relatert til problematikken i fattige land. Hun har vært rådgiver for staten, UNICEF, FN i Ghana og forskjellige uavhengige organisasjoner (NGOer) i saker om barns rettigheter. Hun har også arbeidet med innsamlingsaksjoner og annet frivillig arbeid relatert til skolebarn og deres rettigheter i Ghana, i regi av organisasjonen National Partnership for Children's Trust. Ved siden av sitt arbeid for komiteen, arbeider Aidoo som rådgiver og konsulent for spørsmål om barns rettigheter, særlig relatert til fattigdom, og sitter i en rekke styrer (University of Ghana, National Partnership for Children's Trust og International Women's Empowerment Research Consortium).

2. Ms. Amal Salman Aldoseri

Aldoseri er fra Bahrain.

Aldoseri har en bachelor i engelsk litteratur og oversettelse fra Kuwait University (1979) og hovedfag i utdanning fra Bahrain University (1987). Hun flyttet senere til Storbritannia, og har mastergrad i utdanning fra Sheffield University (1995). Aldoseri har også tatt kurs i "Innovation in Governance" ved Harvard (2005). I Bahrain er hun rådgiver for presidenten i General Organization for Youth and Sports, og sitter i den nasjonale barnekomiteen der hun leder arbeidet med landets første nasjonale handlingsplan og strategi for barn. Hun har tidligere gjort tilsvarende arbeid i Bahrain med en nasjonal plan for ungdom, og har jobbet aktivt med aspekter av den nasjonale lovgivningen som berører barn og unge i Bahrain. Før hun ble medlem av barnekomiteen, jobbet Aldoseri med Bahrains rapporter til komiteen. Hun fungerte som lobbyist for å få inkorporert Barnekonvensjonen i skolene. Tidligere har hun arrangert flere kulturfestivaler for barn. Hun har startet et parlament for unge i Bahrain (Baharain Youth Parliament, for unge mellom 14 og 19 år), og har jobbet tett med UNICEF. Hun er visepresident i International Council on National Youth Policy som holder til i Wien. I tillegg til dette sitter hun i styret i World Leisure Organization (WLO) og er medlem av ulike nasjonale organisasjoner for barns rettigheter.

3. Ms. Aseil Al-Shehail

Al-Shehail er fra Saudi-Arabia, men er født i USA.

Al-Shehail har en bachelor i internasjonale relasjoner fra Merrimack College i USA (2001) og eksamen i fransk historie fra Sorbonne i Paris (2004). Videre tok hun en mastergrad i statsvitenskap ved Suffolk University i USA (2005), og eksamen i forhandlings- og avtaleteknikk fra Harvard (2006). Hun har vært stipendiat ved New York University School of Law, innen internasjonale menneskerettigheter

¹ Informasjonen her er basert på de opplysninger om komitemedlemmene som ligger på FNs Høykommissær for menneskerettigheters side om Barnekomiteen: <http://www2.ohchr.org/english/bodies/crc/members.htm>

(2009), og i den forbindelse holdt forelesninger og undervist ved ulike juridiske fakulteter i USA om dette emnet. Al-Shelail var Saudi-Arabias første kvinnelige diplomat, og var det saudiarabiske utenriksdepartementets utsendelse til New York. Arbeidsoppgavene bestod særlig i arbeid med menneskerettigheter, med særlig fokus på rettighetene til kvinner og barn og Barnekonvensjonen. I denne forbindelse deltok Al-Shelail i arbeidet med å utferdige Saudi-Arabias rapporter til barnekomiteen. Hun har også jobbet med den saudiarabiske lovgivningen om kvinner og barns rettigheter. Al-Shelail har også sittet i utvelgingskomiteen til World of Children Awards, og var med på å starte opp den første veldedige organisasjonen for barns rettigheter i Saudi-Arabia (Al-Majid Charitable Organization for Children and Women). Videre sitter hun i styret i flere lokale veldedige organisasjoner med samme formål.

4. Mr. Jorge Cardona Llorens

Coardona Llorens er fra Spania.

Llorens er professor i internasjonal stats- og statsforvaltningsrett og internasjonale relasjoner ved Universitetet i Valencia. Han har en doktorgrad fra det samme universitetet (1984), og har jobbet som foreleser i fagene stats- og statsforvaltningsrett ved ulike universiteter i Spania (1980–2008). Han har også startet programmer i internasjonal rett ved Bancaja International Centre for Peace and Development, og har vært juridisk ekspert på menneskerettigheter for Conference of Ibero-American Ministers of Justice (COMJIB) siden 2008. I forbindelse med sistnevnte stilling, har han skrevet rapporter og forslag til regler om ivaretagelse av menneskerettigheter for mindreårige forbrytere og ofre, og for ofre for kjønnsrelaterte forbrytelser. Llorens har også overvåket at de Iberico-amerikanske statene (mesteparten av Sør- og Latin-Amerika) har overholdt den Iberico-amerikanske konvensjonen om unges rettigheter. I tillegg til dette har han deltatt i flere forskningsprosjekter og skrevet mange artikler om menneskerettigheter, med særlig fokus på rettighetene til svake grupper, som funksjonshemmede.

5. Ms. Sara de Jesús Oviedo Fierro

Oviedo Fierro er fra Ecuador.

Oviedo Fierro er administrasjonssekretær i det nasjonale rådet for barn og unge, og representerer Ecuador i det mellomamerikanske instituttet for barn og ungdom. Hun sitter i tillegg i både den nasjonale urfolksbevegelsen og kvinnebevegelsen, og har bidratt til oppbyggingen av et nasjonalt system for beskyttelse av barn og unge. Hun har en doktorgrad i sosiologi og statsvitenskap fra Universidad Central del Ecuador, og har senere tatt kurs bl.a. i ledelse av sosiale prosjekter i regi av UNICEF. I løpet av sin karriere har hun deltatt som konsulent og rådgiver i utarbeidelsen og gjennomføringen av en rekke nasjonale og internasjonale programmer med fokus på barn og unges rettigheter, som opplæring av lærere og førskolelærere i barns rettigheter.

6. Mr. Bernard Gastataud

Gastataud er fra Monaco.

Gastataud er både cand.mag. og har mastergrad i juss, i tillegg til å ha en doktorgrad i juss. Han jobber som juridisk rådgiver for Utenriksdepartementet med juridiske og offentlige anliggender. I forbindelse med sin jobb har han analysert flere konvensjoner med sikte på inkorporasjon i nasjonal rett, og har deltatt i ulike delegasjoner til FNs komiteer (blant annet menneskerettskomiteen). Siden 2005 har han vært medlem av Komiteen for juridiske rådgivere om internasjonal stats- og statsforvaltningsrett (C.A.D.H.I.). I tillegg til dette er Gastataud medlem av A.M.A.D.E – World Association of Children's Friends – og Association Sportive de Monaco som jobber med sportslig engasjering av barn og unge.

7. Mr. Peter Gurán

Gurán er fra Slovakia.

Gurán har en mastergrad i sosiologi fra Comenius University i Bratislava (1980) og har senere tatt doktorgrader i både sosiologi og politikk. Han har vært leder for institutt for internasjonale relasjoner og barns rettigheter ved Slovak National Centre for Human Rights. I den forbindelse var han ansvarlig for rapportene som ble sendt til barnekomiteen, og han drev med diverse forskning og kontroll på området for barns rettigheter. Han er i tillegg medlem av ulike grupper som driver arbeid for barns rettigheter – ChildOnEurope, FORUM for children rights og L'Europe de l'Enfance – og har samarbeidet med UNICEF Slovakia. Gurán har også sittet i ulike ekspertkomiteer og -grupper i Slovakia som har jobbet med menneskerettigheter og barns rettigheter. Tidligere har han også vært visedirektør for Bratislava International Centre for Family Studies, som er tilknyttet FN.

8. Ms. Maria Herczog

Herczog er fra Ungarn.

Herczog skrevet doktoravhandlinger om både den institusjonelle behandlingen av barn under 3 år (Karl Marx University of Economics, 1989) og problemene rundt barnevernssystemet i Ungarn (Hungarian Academy of Sciences, Budapest, 1996). Hun har jobbet som foreleser og forsker på feltet for barnevern, og vært sjefsredaktør for ulike fagtidsskrifter om barn, unge og familier. I tillegg har Herczog vært ekspertkonsulent i ulike spørsmål om barns rettigheter for UNICEF, WHO og Europarådet. Herczog var i 2005 på vegne av familie-, barn- og ungdomsforeningen i Ungarn en av forfatterne av en alternativ NGO-rapport om Ungarns gjennomføring av Barnekonvensjonen.

9. Ms. Olga a. Khazova

Khazova er fra Russland.

Khazova er jurist fra Moscow State Academy of Law (1975), og har en doktorgrad fra Russian Academy of Sciences (1982). I 2004 tok hun en LLM ved Cornell Law School i USA. Hun er førsteamanuensis ved Russian Academy of Sciences, med særlig fokus på familierett, barns rettigheter. I denne forbindelse medvirket hun til utkastet til en ny russisk familielov, og hun har vært med i ulike offentlig oppnevnte utvalg. I tillegg er hun juridisk rådgiver i spørsmål om barns rettigheter, familierett og ekteskapsregler for en rekke statlige og ikke-statlige organisasjoner, og har holdt en rekke forelesninger om temaet. Hun var ekspertmedlem av The EU and RF joint cooperation (TACIS) Project "Application of the Hague Conventions on the Protection of the Rights of Child in the Russian Federation, og har bidratt i Europarådets komiteer for eksperter på familierett og barnevernlike rettsprosesser. Khazova sitter også i redaksjonsutvalget til International Journal of Children's Rights. I tillegg har hun selv publisert en lang rekke bøker og artikler.

10. Mr. Hatem Kotrane

Kotrane er fra Tunisia.

Kotrane er jurist fra juridisk fakultet i Tunis (1977), og har hovedfag i internasjonal privatrett og sosialrett fra Sorbonne i Paris (1978 og 1981). I 1982 tok han en doktorgrad i sosialrett ved Sorbonne, og han har vært professor i privatrett siden 1988. Kotrane er leder for Institutt for privatrett ved Universitetet i Tunis, og har vært uavhengig ekspert for menneskerettighetskommisjonen på spørsmålet om en tilleggsprotokoll til FNs konvensjon om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter. Fra 1993–1999 var han ekspertkonsulent for ILO ved revisjon av arbeidsrettsreglene og andre lignende spørsmål i Yemen, Libanon, Kuwait og Palestina, og deltok i internasjonale diskusjoner om arbeidsrett. Han har også vært ekspertkonsulent for UNICEF, og særlig hjulpet til i arbeidet med å fullføre rapportene til barnekomiteen fra Tunisia, Saudi Arabia og

Oman. I denne forbindelse har han også deltatt på ulike konferanser om Barnekonvensjonen og barns rettigheter. Av hans mange publikasjoner, dreier et flertall seg om barns rettigheter.

11. Mr. Gehad Madi

Madi er fra Egypt.

Madi har en bachelor i tysk språk og litteratur (1975) og en bachelorgrad (IIb) i juss (1986) fra Ain Shams University i Egypt. Han er assisterende utenriksminister og direktør for det diplomatiske og konsulære korpset. Tidligere har han vært ambassadør i Storbritannia og India og juridisk rådgiver og konsulent for Egypts faste utsending til FN i New York. Fra 2002–2004 var Madi viseutenriksminister for menneskerettigheter og humanitære og sosiale anliggender. I denne perioden hadde han ansvar for Egypts implementering av landets internasjonale menneskerettighets forpliktelser, inkludert barnekonvensjonen, dennes tilleggsprotokoller og ILOs konvensjon om de verste former for barnearbeid. Det var også under denne perioden Egypt fikk en lov for beskyttelse av barn, som bl.a. økte aldersgrensen for ekteskap. Madi hadde en viktig rolle i forbindelse med opprettelsen av det nasjonale rådet for menneskerettigheter. I sitt virke har han deltatt på flere konferanser og møter med FNs generalforsamling og FNs komité for menneskerettigheter.

12. Mr. Benyam Dawit Mezmur

Mezmur er fra Etiopia.

Mezmur har en bachelor (LLB) og mastergrad (LLM) i juss fra henholdsvis Addis Abeba University og University of Pretoria, med Postgraduate Diploma i menneskerettigheter fra Abo Akademi i Finland. Senere tok han en doktorgrad ved University of Western Cape, med spesialisering i barns rettigheter ved mellomstatlig adopsjon. Mezmur er stipendiat og foreleser ved University of Western Cape, og jobber med et barnerettighetsprosjekt. Han holder også forelesninger om barns rettigheter, menneskerettigheter og funksjonshemmedes rettigheter ved Addis Abeba University, University of Pretoria, University of Antwerp/Ghent og Tilsburg University. I forbindelse med sine arbeidsoppgaver, har han jobbet med ulike stater og organisasjoner som UNICEF, African Child Policy Forum, Plan International, Save the Children og Hague Conference on Private International Law og ved flere anledninger virket som ekspertkonsulent. I tillegg til dette, er han visestyreformann i den afrikanske ekspertkomiteen for barns velferd og rettigheter, med særlig ansvar for temaet vold mot barn. Han har også deltatt i forberedelsene av utkastet til den tredje tilleggsprotokollen til Barnekonvensjonen

13. Ms. Yasmeeen Muhamad Shariff

Muhamad Sharif er fra Malaysia.

Muhamad Sharif har en bachelor (LLB) i juss fra University of Buckingham (1985) og en mastergrad i sammenlignende juss fra International Islamic University i Malaysia (1992). Hun har siden tatt forhandlingskurs ved University of Florida, tre Post Degree Diplomas i islamittisk rett og en mastergrad i barns rettigheter. Hun jobber som advokat og managing partner i firmaet Yasmeeen, Hajar & Hairudin, og er medlem av en rekke utvalg med oppgave å fremme barnets beste, som Malaysian Council for Child Welfare. I forbindelse med dette, underviser hun ulike organisasjoner, myndighetspersonell, skoler og studenter i Barnekonvensjonen. I tillegg gir hun gratis rettshjelp til barn som er fengslet, og hun har vært sentral i en rekke lovarbeider relatert til barn og kvinners rettigheter i Malaysia. Hun har særlig jobbet med å innføre en barnevennlig rettsprosess i kriminalsaker der barn er involvert.

14. Mr. Wanderlino Nogueira Neto

Nogueira Neto er fra Brasil.

Nogueira Neto har en bachelor i juss og mastergrad i økonomisk juss fra Universidade Federal da Bahia, i tillegg til kurs i mindreåriges rettigheter fra Università di Macerata i Italia. Han har vært professor i internasjonal stats- og statsforvaltningsrett ved Universidade Federal de Bahia. Nogueira Neto er medlem av en gruppe som sørger for den nasjonale gjennomføringen av Barnekonvensjonen, og vært med i den nasjonale delegasjonen til barnekomiteens møter. I denne forbindelse har han vært med på å utforme rapportene fra Brasil til komiteen. Han har tidligere arbeidet på flere nivåer i påtalemyndigheten i regionen Bahia, bl.a. som statsadvokat (øverste leder). I tillegg har han vært konsulent for UNESCO i Brasil, har sittet i det nasjonale sekretariatet til Forum of Defense of Children and Adolescents.

15. Ms. Maria Rita Parsi

Parsi er fra Italia.

Parsi er psykolog, med pedagogikk som hovedfelt, og psykoterapeut. Hun er oppfinneren av en egen psykologisk metode kalt "Psycho-Animation". Parsi har særlig arbeidet med barne- og familiepsykologi, og har deltatt i flere forskningsprosjekter på dette området. Hun er professor med virke på flere ulike universiteter i Italia, og er ofte ekspertvitne i saker der barn er involvert for retten i Roma. I tillegg til dette skriver hun barnebøker, og hun har også laget dokumentarer om barne- og familiepsykologiske temaer.

16. Ms. Kirsten Sandberg

Sandberg er fra Norge.

Sandberg er cand.jur. fra Universitetet i Oslo (1980) og har senere tatt en doktorgrad i juss samme sted (2003). Etter studiene jobbet hun med bl.a. barnerett hos Justisdepartementets lovavdeling, og ble deretter dommerfullmektig i Tromsø. Hun var etter dette stipendiat ved Institutt for kvinnerett ved Universitetet i Oslo, og har hatt opphold på både Chicago Law School og European University Institute i Firenze. Sandberg er i dag professor ved avdelingen for offentlig- og internasjonal rett ved Universitetet i Oslo, med spesialisering i barnerett. Opp gjennom årene har hun deltatt i flere forskningsprosjekter om barns rettigheter (bl.a. Children's Rights: The Significance of the Convention on the Rights of the Child in Administrative and Court Practice), og hun har jobbet med Utviklingsdepartementet og NORAD som utsending og foredragsholder. Hun har publisert en rekke bøker og artikler om barnets rettigheter, mange med Barnekonvensjonen som tema.

17. Ms. Hiranthi Wijemanne

Wijemanne er fra Sri Lanka.

Wijemanne har en bachelor i medisin fra University of Sri Lanka (1969), og en master i folkehelse fra Harvard (1975). Fra 2007 har hun vært stipendiat ved Sri Lankan College of Physicians. Han arbeider bl.a. som rådgiver for Sri Lankas departement for kvinners selvstendighet og barns utvikling, for generalkommissæren for rehabilitering og for Sri Lankas justisdepartement. Han er også rådgiver for National Child Protection Authority (NCPA), som han var med på å starte. Wijemanne har vært rådgiver for UNICEF i saker angående misbruk og utnyttning av barn og lærerforhold ved barneskoler i konfliktområder, og har skrevet flere rapporter om dette til UNICEF. Tidligere har han jobbet aktivt med statlige og internasjonale programmer for helse og beskyttelse av spedbarn og helse for ungdom, kampanjer mot HIV/AIDS og initiativer mot utnyttelse og overgrep mot barn, i tillegg til ulike medisinske planer og tiltak for å bedre helsen til kvinner og barn. Han har også vært med på å forberede Sri Lankas rapporter til barnekommisjonen om den nasjonale gjennomføringen av Barnekonvensjonen, og på å utføre ulike UNICEF initierte programmer med fokus på barn og kvinners helse.

18. Ms. Renate Winther

Winther er fra Østerrike.

Winther har juridisk embetseksamen og en mastergrad i oversettelse fra Universitetet i Wien. Etter studiene jobbet hun som dommer i Ungdomsdomstolen i Wien i 15 år, før hun begynte å jobbe for FNs senter for internasjonal kriminalitetsbekjempelse som ekspertkonsulent på Barnekonvensjonens gjennomføring på fire kontinenter. Senere har hun jobbet som FN-oppnevnt internasjonal dommer for domstoler de tidligere konfliktsonene Kosovo og Sierra Leone (dommer i Mitrovica Regional District Court og i Kosovos Høyesterett, og dommer i ankeutvalget i spesialdomstolen i Sierra Leone). I Sierra Leone var hun også valgt til president for spesialdomstolen. Winther har i tillegg bidratt til arbeidet med flere av FNs modellover på området for barns rettigheter (Draft Model Law on Juvenile Justice, the UN Manual on Juvenile Justice og Draft Model Law on Child Victims and Witness Protection). Hun var også med på å starte det internasjonale instituttet for barns rettigheter (IDE), og har publisert en rekke artikler om barns rettigheter.

Vedlegg 2

GENERAL COMMENTS UTARBEIDET AV BARNEKOMITEEN:

17	The right of the child to rest, leisure, play, recreational activities, cultural life and the arts	
16	On State obligations regarding the impact of the business sector on children's rights	
15	The right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health (Article. 24)	2013
14	The right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1)	2013
13	The right of the child to freedom from all forms of violence	2011
12	The right of the child to be heard	2009
11	Indigenous children and their rights under the Convention	2009
10	Children's rights in Juvenile Justice	2007
9	The rights of children with disabilities	2006
8	The right of the child to protection from corporal punishment and other cruel or degrading forms of punishment	2006
7/Rev. 1	Implementing child rights in early childhood	2005
6	Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin	2005
5	General measures of implementation for the Convention on the Rights of the Child	2003
4	Adolescent Health	2003
3	HIV/AIDS and the rights of the child	2003
2	The role of independent human rights institutions	2002
1	The aims of education	2001

Vedlegg 3

ORGANISASJONER SOM VAR REPRESENTERT PÅ MØTE MED SIVILSAMFUNNET DEN 10. APRIL 2013:

Nasjonal institusjon for menneskerettigheter/Senter for menneskerettigheter

Redd Barna

PRESS

FN-sambandet

UNICEF Norge

Plan Norge

Amnesty International

Ungdom & Fritid

Barneombudet

Utdanningsforbundet

Forum for barnekonvensjonen

Juss-Buss

Senter for menneskerettigheter

UngOrg

NOAS

ORGANISASJONER SOM VAR REPRESENTERT PÅ MØTET ED SIVILSAMFUNNET DEN 27. MAI 2013:

Norsk Institusjon for menneskerettigheter/Senter for menneskerettigheter

UNICEF Norge

Redd barna

Juss-Buss

Utdanningsforbundet

UngOrg

PRESS

FN-sambandet

Information on Thailand's internal process to become Party to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure

* * * * *

1. National mechanisms and internal process

At the Treaty Event during the 67th Session of the United Nations General Assembly on 25 September 2012, the Minister of Foreign Affairs of Thailand signed and deposited an instrument of ratification of the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child (OP CRC) on a communications procedure with the United Nations, making Thailand the first country in the world to become Party to the instrument. The Prime Minister of Thailand also witnessed the said event.

Before ratification of the Optional Protocol, the Ministry of Social Development and Human Security, as the national machinery responsible for children's rights, had established mechanisms and undertaken several processes, which can be summarized as follows:

1.1 Establishment of a working group to review a translation of the Optional Protocol in Thai; and

1.2 Organizing a number of meetings to receive views from all stakeholders on Thailand's becoming Party to the instrument. This included representatives from the government and private sector, civil society, children and youth representatives both from Bangkok and other provinces, including the Commission on Children, Youth, Women, the Elderly and Persons with Disabilities of the Parliament.

All stakeholders agreed that Thailand should become Party to the Optional Protocol as it would raise the country's standard on child protection. It would also increase the level of professionalism for persons working on children's issues and complement Thailand's existing obligations under the international human rights instruments to which we are Party.

1.3 Establishment of the Ad-Hoc Sub-Committee to consider becoming Party to the said Optional Protocol, chaired by Professor Vitit Muntarbhorn, a former member of the Committee on the Rights of the Child.

2. Issues of interest of Norway

2.1 Legal status of the CRC in Thailand's legal system

As Thailand practices a dualistic approach, the Convention does not have a legal status in our domestic legislation and may not be directly invoked before national courts. However, the provisions and principles of the Conventions are incorporated in a number of domestic legislation on child protection. Also, Thailand already has laws on a communications procedure, which are: the Constitution of the Kingdom of Thailand of 2007; *Royal Decree on Criteria and Procedures for Good Governance of 2003*; *Regulation of the Prime Minister's Office on Compliant*

Management of 2009, Regulation of the Prime Minister's Office on Public Hearing of 2005 and National Human Rights Commission Act of 1999. Moreover, Thailand has specific laws on child protection, which are: the Juvenile and Family Court and Its Procedures Act of 2010; the Child Protection Act of 2003; and Protection of Domestic Violence Victims Act of 2007. Other complaint mechanisms include the courts of justice, the Administrative Court, the Ombudsman and the National Human Rights Commission.

2.2 Official assessment regarding the appropriateness of the communication procedure established by the Optional protocol and the Committee's competence to deal with individual complaints

There had been a process of debate and official assessment in this regard. The main issues in such debate focused on the following:

(1) Competence of the CRC Committee and whether a communications procedure established by the Optional Protocol constitutes interference with domestic procedure

The United Nations has two monitoring systems; the legal contract system and the mandate system under the United Nations Charter comprising around 40 mechanisms. These existing mechanisms are already available to receive complaints from individuals. Thailand views that a communications procedure established by the Optional Protocol complements and does not interfere with our domestic procedures. This is because the Committee gives priority to domestic remedies and will consider a communication inadmissible when all available domestic remedies have not been exhausted. Thailand believes that the Optional Protocol will help strengthen the child protection system in the country.

(2) The issue of admissibility under Article 7 of the Optional Protocol, especially clarification on Article 7(e) which stipulates that the CRC Committee shall consider a communication inadmissible when all available domestic remedies have not been exhausted. However, this shall not be the rule where the application of the remedies in unreasonably prolonged.

The Committee will adhere to objective interpretation. Thailand sees that domestic remedies mean remedies under court procedure, which should not be prolonged. The judicial process and court system of Thailand provides for a better communications procedure. There are clear rehabilitation policy and establishment of counseling centers both for complainants and offenders.

2.3 Assessment of consequences of accession to the Optional Protocol

National debates focused on Article 8 on transmission of the communication, Article 11 on follow-up, Article 13 on inquiry procedure for grave or systematic violations and Article 15 on international assistance and cooperation.

(1) Article 8 and 11 state that the State Party shall submit to the Committee written explanation or statements clarifying the matter and if any, the remedy, as soon as possible and within six months. Also, the State Party shall give due consideration to the views and recommendations of the Committee and shall submit its responses within six months.

National debate focused on what agency should be the main agency to receive complaints from and submit clarifications to the Committee, including to assist children or individuals acting on their behalf to file a complaint to the Committee. Thailand views that a national independent body on remedies and communications procedure of children should be established in this regard. The country also notes that the Committee's recommendations are not legally-binding for a State Party, but will guide it on how to assist and provide remedies for children violated. Thailand also views that there should be a national mechanism to coordinate with the Committee on this particular matter, which can either be a new or an existing mechanism. The composition of the body should include all relevant stakeholders such as courts, the National Human Rights Commission and government and civil society organizations concerned.

(2) Article 13 If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by a State Party of rights set forth in the Convention or in the two Optional Protocols, the Committee shall invite the State Party to cooperate in the examination of the information. The Committee may also designate one or more of its members to conduct an inquiry which may include a visit to that country with the consent of the State Party. Each State Party may also, at the time of signature or ratification of the Optional Protocol or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee in respect of the rights set forth in some or all of the aforementioned instruments.

Thailand views that the situation in the country does not constitute to any grave or systematic violations in accordance with the crimes against humanity as defined by the International Criminal Court. Therefore, Thailand should accept the competence of the Committee provided for in this Article to reiterate our commitment to promote and protect the rights of the child.

(3) Article 15 The Committee may transmit, with the consent of the State Party concerned, views and recommendations of concerning communications and inquiries that indicate a need for technical advice or assistance, to United Nations specialized agencies, funds and programs.

Thailand understands that a State Party may decide not to receive assistance from such United Nations bodies. However, such recommendations will be considered in good faith for the best interest of the child.

2.4 Official assessment of the consequences of an individual complaints procedure in so far as the Convention's economical, social and cultural rights are concerned

Article 10(4) of the Optional Protocol stipulates that when examining communications alleging violations of economic, social or cultural rights, the Committee shall consider the reasonableness of the steps taken by the State Party in accordance with Article 4 of the Convention. In doing so, the Committee shall bear in mind that the State Party may adopt a range of possible policy measures for the implementation of the economic, social and cultural rights in the Convention.

Thailand adheres to our obligations with regard to economic, social and cultural rights and is of a view that a State Party may take incremental steps to

implement appropriate measures in this regard, within existing resources and on a non-discriminatory basis.

2.5 Legal capacity of children to take their own decision in court proceedings and a possible need for amendments of existing legislation in case of accession to the Optional Protocol

Article 19 of the Civil and Commercial Code of Thailand stipulates that a person, on completion of twenty years of age ceases to be a minor and becomes *sui juris*. Therefore, children have no legal capacity to institute and take own decisions in court proceedings until they are twenty years old or become *sui juris* upon marriage (Article 20 of the Code). For the doing of a juristic act, a minor must obtain the consent of his legal representative.

3. Recent development

Thailand is in the process of establishing a Sub-Committee to coordinate matters relating to the Optional Protocol under the National Committee on Children and Youth Development Promotion. The Sub-Committee will be tasked with studying good practices on a communications procedure of other countries in order to implement our obligations under the Optional Protocol once it enters into force for Thailand. The Sub-Committee will also closely consult with the National Human Rights Commission and civil society organizations in this regard to strengthen the country's communications procedure and remedies system.

Social Division,
Department of International Organizations,
Ministry of Foreign Affairs of Thailand
1 June 2013

* * * * *

Royal Norwegian Ministry of Foreign Affairs
7. juni plass 1
PO Box 8114 Dep
0032 Oslo
NORGE

INNANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ

Ministry of the Interior

Sölvhólsgrötu 7 IS-150 Reykjavík Iceland
tel.: + (354) 545 9000 fax: + (354) 552 7340
postur@irr.is irr.is

Reykjavík June 3, 2013
Reference: IRR13050103/30.29.30

Subject: Iceland and experiences regarding the optional protocol to the Convention on the Rights of the Child on a Communication Procedure

Reference is made to your letter dated 19. April 2013 regarding sharing of experiences in connection to the assessment requested by the Norwegian Parliament of the Communication Procedure protocol to the Convention on the Rights of the Child.

We hope that the following replies to the questions set forth in your letter will be of use in your work. We look forward to seeing the outcome of the assessment.

1. The UN Convention on the right of the Child was enacted into law with a bill passed at the Parliament late last February. This entails that the provisions of the Convention can be invoked before the national courts. No legal distinction is made between the provisions of the Convention in this sense. As the legislation is recent, it is difficult to report on experience of the impact of the legal enactment of the Convention with respect to development in court jurisprudence.
2. Last March, the Minister of the Interior presented a draft resolution to the Parliament; the first national action plan on human rights in Iceland. The draft resolution was not passed. One of the actions in the plan was the examination of the possible ratification of optional protocols to UN Conventions regarding individual complaints mechanism. The result was to be presented to the Government in 2014 and lay a basis for a decision on the possible ratification of the relevant protocols. The assessment on the possible ratification has thus not yet taken place. It should be added that Iceland has already ratified the optional protocols regarding individual complaint mechanisms to the Convention on Civil and Political Rights and the UN Convention against Torture.
3. See above no. 2.
4. See above no. 2.

5. Children do not have the legal capacity to institute or take own decisions in court proceedings, and will be represented by their legal guardian in such instances. Children's views are to be taken into account when decisions are taken that concern them as stipulated in the Civil Code and the newly revised Act on Children where the four main principles of the UN Convention on the Rights of the Child are stipulated. As already stated, Iceland has not acceded to the optional protocol in question. An examination on legal amendments following a possible accession to the Protocol has not yet been made.

Should further information or clarification be needed, Icelandic Authorities will happily assist if possible.

On behalf of the Minister

Bryndís Helgadóttir

María Rún Bjarnadóttir